



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4137/2023
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милан Недић из ..., против туженог Центра за социјални рад Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1960/23 од 31.08.2023. године, у седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1960/23 од 31.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1327/2022 од 19.04.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке обавезан је тужени да за тужилу на износ накнаде исплаћене тужилу од стране туженог по решењима туженог бр. ../2018 од 29.11.2018. године и ../2017 од 28.09.2017. године, за период од 01.09.2017. године до 30.03.2018. године, као и за период од 05.11.2018. године до 30.11.2019. године обрачуна и уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и солидајално осигурање РФ ПИО, РФ ЗЗО и Националној служби за запошљавање доприносе за обавезно социјално осигурање за случај незапослености, по важећим прописима на дан уплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужилу накнади парничне трошкове у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1960/23 од 31.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних односа, будући да тужила тужбеним захтевом тражи обавезивање туженог на уплату доприноса по основу решења туженог на основу којих је тужили била исплаћивана накнада као пратиоцу за личну помоћ. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужбени захтев не може подвести под статусни спор у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, као и да се у конкретном случају тужбени захтев тужиле не односи на новчано потраживање, већ на уплату доприноса за тражени период чији износ се не обрачунава у парничном поступку, а када би се примењивао општи режим допуштености ревизије према вредности предмета спора, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**